

नन्दिकेश्वर-काशिका

उपमन्युकृतटीकासंवलित

नृत्यावसाने नटराजराजो ननाद ढक्कां नवपञ्चवारम् ।

उद्धर्तुकामः सनकादिसिद्धानेतद्विमर्शो शिवसूत्रजालम् ॥ १ ॥

नमः शिवाय देवाय सर्वज्ञाय महात्मने ।

यस्योन्मेषनिमेषाभ्यां व्यक्ताव्यक्तमिदं जगत् ॥ १ ॥

गुरुं शिवं कुमारश्च शिवतत्त्वविशारदम् ।

प्रणम्य नन्दिकेशादीन् शिवभक्तान् मुहुर्मुहुः ॥ २ ॥

काशिकामादिसूत्राणां नन्दिकेशकृतां शुभाम् ।

लोकोपकारिणीं दिव्यां व्याकरोमि यथामति ॥ ३ ॥

इह खलु सकललोकनायकः परमेश्वरः परमशिवः सनकसनन्दन-सनत्कुमारा-
दीन् श्रोतृन् नन्दिकेशपतञ्जलिव्याघ्रपाद्विसिद्धादीनुद्धर्तुकामो डमरुनिनादव्याजेन
चतुर्दशसूत्रात्मकं तत्त्वमुपदिदेश । तदनु ते सर्वे मुनोन्द्रवर्याश्चिरकालमाश्रिता-
नामस्माकं तत्त्वं चतुर्दशसूत्रात्मकमुपदिदेशेति मत्वा अस्य सूत्रजालस्य तत्त्वार्थं
नन्दिकेश्वरो जानातीति नन्दिकेश्वरं प्रणिपत्य पृष्ठवन्तः । ततः पृष्ठवत्सु स
षड्विंशतिकारिकारूपेण तत्त्वं सूत्राणामुपदेष्टुमिच्छन्निदमाचचक्षे—ॐ नृत्याव-
सानेॐ इति । अहमिति शेषः । 'नटराजराज' इत्यनेन मङ्गलानि दशितानि ।
विश्वरूपविलासवैचित्र्यचमत्कारप्रवीणत्वान्नटराजराजः, ताण्डवाख्यरासमात्र-
विलासवैचित्र्यचमत्कारप्रवीणत्वस्य त्वन्यत्र नटादावपि सत्त्वात् । स त्वात्मत्वं
वागाद्यगोचर इति ज्ञापनार्थं ढक्कानिनादव्याजेन सनकादीनुद्धर्तुकामो नवपञ्च-
वारं चतुर्दशवारं स्वान्तर्गतमात्मतत्त्वं प्रकटयितुं नृत्यावसाने ननाद नादितवान् ।
अहं तदेतद् विततनिनादोद्भूतवर्णात्मकमाद्यमतिरहस्यमेतच्छिवसूत्रजालं शिव-
सम्बन्धिसूत्रसमूहं कल्याणरूपसूत्रसमूहं वा विमर्शं विचार्य स्फुटीकरोमीत्यर्थः ।
('विमर्श' इति छान्दसं बोध्यम्) ॥ १ ॥

अत्र सर्वत्र सूत्रेषु अन्त्यवर्णचतुर्दशम् ।

धात्वर्थं समुपादिष्टं पाणिन्यादीष्टसिद्धये ॥ २ ॥

अनुबन्धाः पाणिन्याद्युद्देश्यका एवेत्याह—ॐ अत्रेतिॐ । एत्वित्यादिरर्थः ।
अन्त्यं वर्णोति वा पाठः । उभयथापि बहुव्रीहिः । कदम्बमन्यपदार्थः समासान्तः ।
चतुर्दशेति वा पाठः । तदा सत्पुरुषः । द्व्येकयोरिति वच्चतुर्दशेति प्रयोगः । केषु-
चित् पुस्तकेषु 'अन्त्यवर्णं चतुर्दशक'मिति पाठः । सात्वर्थधातुमूलकशाब्दशास्त्र-

COLLECTION OF VARIOUS
-> HINDUISM SCRIPTURES
-> HINDU COMICS
-> AYURVEDA
-> MAGZINES

FIND ALL AT [HTTPS://DSC.GG/DHARMA](https://dsc.gg/dharma)

Made with

By

Avinash/Shashi

**Icreator of
hinduism
server!**

KAPWING

COLLECTION OF VARIOUS
-> HINDUISM SCRIPTURES
-> HINDU COMICS
-> AYURVEDA
-> MAGZINES

FIND ALL AT [HTTPS://DSC.GG/DHARMA](https://dsc.gg/dharma)

Made with

By

Avinash/Shashi

**Icreator of
hinduism
server!**

KAPWING

प्रवृत्त्ययमित्यर्थः, अन्त्यवर्णजालं शब्द इति न्यायेन । तथा चोक्तमिन्द्रेण—‘अन्त्य-
वर्णसमुद्भूता धातवः परिकीर्तिता’ इति ॥ २ ॥

अ इ उ ण् ॥ १ ॥

अकारो ब्रह्मरूपः स्यान्निर्गुणः सर्ववस्तुषु ।

चित्कलामि समाश्रित्य जगद्रूप उणीश्वरः ॥ ३ ॥

तत्राद्येन सूत्रेण सर्ववर्णानां समस्तभुवनान्त्र समुद्भूतरूपं स्वात्मतत्त्वमुपदिष्ट-
मित्याह—०अकारो ब्रह्मेति० । अः परमेश्वरो निर्गुणः इं मायामाश्रित्य उः
व्यापकः सगुणः ईश्वरः ण् आसीत् इति सूत्रार्थः सूचितः । [सर्ववस्तुषु परा-
पश्यन्तीमध्यमावैखर्यादिषु इं चित्कलामिमित्यत्र गायत्रीमि चेतिवदीकारो
बोध्यः । अत्र ईकारस्तु सूत्रे नोदितः इकार एव प्रकटितः । सगंसम्भवकाले अ,
इ, उ, ऋ, लृ, इति वर्णपञ्चकमेव सर्वेषामेकोनपञ्चाशदक्षराणां भूतपञ्चकानां
पञ्चवर्णाणां क्रमेण योनिरिति] । अत्र प्रमाणम्—‘असद्वा इदमग्र आसीत्ततो
वै सदजायत’ इति श्रुतिः । असद् ब्रह्म वै निश्चयेन अग्रे सृष्टेः पूर्वमिदमक्षरात्मक-
मासीत् । ततोऽक्षरात् असतो वै सत् सगुणमजायत जातमित्यर्थः । तदुक्तं,
गीतायाम्, ‘अक्षराणामकारोऽस्मी’ति ॥ ३ ॥

अकारः सर्ववर्णाग्रचः प्रकाशः परमेश्वरः ।

आद्यमन्त्येन संयोगादहमित्येव जायते ॥ ४ ॥

अत एवाह—अकार इति । ‘आदिरन्त्येन सहेता’ इत्यादिरकारोऽन्त्यो
हकारः अकारादिहकारान्ता वर्णास्ततः परमात्मनः समभवन्नित्यर्थः । परमः शिव
इति पाठान्तरम् ॥ ४ ॥

सर्वं परात्मकं पूर्वं जप्तिमात्रमिदं जगत् ।

जप्तेर्वभूव पश्यन्ती मध्यमा वाक् ततः स्मृता ॥ ५ ॥

वक्त्रे विशुद्धचक्राख्ये वैखरी सा मता ततः ।

सृष्ट्याविर्भावमासाद्य मध्यमा वाक् समा मता ॥ ६ ॥

ईश्वर एवानादिजीवोपाध्याश्रितकर्मप्रेरितप्राणव्यापारानन्तरं नाभौ पराख्यं
मायापरिणाममुपेत्य हृदि पदपन्त्याख्यमुपेत्य विशुद्धचक्रे मध्यमाख्यमुपेत्य पञ्चा-
द्वक्त्रे वैखर्याख्यमवाप्य वेदादिरूपो भवतोत्यर्थः । श्रुतिरपि—“वागेव विश्वा
भुवनानि जजे” इति । सूक्ष्मा वागेव विश्वाकारेण विपरिणमते विवर्तन्ते वेति
बोध्यम् ॥ श्रुत्यन्तरमपि—‘वाचैव विश्वं बहुरूपं निबद्धं तयैवैकं प्रविभज्योपभु-
ङ्क्ते’ इति ॥ ६ ॥

अकारं सन्निधीकृत्य जगतां कारणत्वतः ।

इकारः सर्ववर्णानां शक्तित्वात् कारणं गतम् ॥ ७ ॥

जगत् स्रष्टुमभूदिच्छा यदा ह्यासीत्तदाभवत् ।
कामबीजमिति प्राहुर्मुनयो वेदपारगाः ॥ ८ ॥
अकारो जप्तिमात्रं स्यादिकारश्चित्कला मता ।
उकारो विष्णुरित्याहुर्व्यापकत्वान्महेश्वरः ॥ ९ ॥

तत्र सर्वत्रेकारस्यैव स्वतन्त्रतामाह—अकारमिति ॥ ७ ॥

अजगत् स्रष्टुमिति ॥ उक्तं च—

'स्वप्रकाशपरमात्मवस्तुनो दृश्यमानजगतः सिसृक्षया ।
कामतः परशिवप्रकाशितं कामबीजमिदमेव निश्चितम् ॥' इति,
'बीजं बिन्दुद्वयारूढं साधंयोनिस्वरूपकम् ।
महाकामकरूपमात्मानं चिन्तयेत् प्रिये ॥'
इति च ॥ ८ ॥

उक्तमेव द्रढयति—अकार इति । उकार इति उ व्यापकत्वेन ण् ईश्वर
आसीदित्ययंके उणीश्वरः इत्यत्रेति भावः ॥ ९ ॥

अ ल क् ॥ ९ ॥

अ लृ क् सर्वेश्वरो मायां मनोवृत्तिमदर्शयत् ।
तामेव वृत्तिमाश्रित्य जगद्रूपमजीजनत् ॥ १० ॥

ननु सर्ववेदान्तेषु परमेश्वर एक इति निश्चितत्वान्मायामीं चित्कलां समा-
श्रित्य जगद्रूपोऽभूदित्युक्तेऽद्वैतहानिजयितेत्याशङ्क्याह—अ लृ गिति । अ
परमेश्वरः लृ मायास्यां मनोवृत्ति क् अदर्शयत्, तामेवाश्रित्य स्वेच्छया जगज्जन-
यामासेत्यर्थः । अ परमेश्वर इत्यत्र 'अतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्'
इति श्रुतिः प्रमाणम् । तं तत्पदार्थं परं ब्रह्म अ सत्यमित्यर्थः । श्रुत्यन्तरमपि—
'सोऽकामयत बहु स्यां प्रजायेय' इति । श्रौतन्त्रेऽपि—'मत्तो ह्यभून्मनोरूपं
लृकारः परमेश्वरि' इति । अलृवर्णो यथा तादात्म्यमापन्नो तथेत्यर्थः ॥ १० ॥

वृत्तिवृत्तिमतोरत्र भेदलेशो न विद्यते ।
चन्द्रचन्द्रिकयोर्यद्वद् यथा वागर्थयोरपि ॥ ११ ॥
स्वेच्छया स्वस्य चिच्छक्ती विश्वमुन्मीलयत्यसौ ।
वर्णानां मध्यमं क्लीबमूलृवर्णद्वयं विदुः ॥ १२ ॥

तदाह—भेदलेश इति । वास्तव इत्यर्थः ॥ ११-१२ ॥

ए ओ ङ् ॥ ३ ॥

ए ओ ङ् मायेश्वरात्म्यैक्यविज्ञानं सर्ववस्तुषु ।
साक्षित्वात् सर्वभूतानां स एक इति निश्चितम् ॥ १३ ॥

ननु 'जनयामास' इत्युक्ते जन्यजनकभावेऽद्वैतहानिः स्यादित्याशङ्क्य 'तत् सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशदि'ति श्रुतिमाश्रित्याह — एवोऽन्मायेऽश्वरेति । जन्यजनकत्वं च स्वस्यैव तद्रूपेण वर्तमानत्वादिति नाद्वैतहानिः । अकारोकाराभ्यां निष्पन्नप्रणवरूपेणोकारेण सगुणनिर्गुणयोरैक्ये बोधिते तेनैव दृष्टान्तेन सर्वत्रैक्यबुद्धौ द्वैतनिरासो ध्वनितः । समष्टिषष्टिभेदेन पूर्ववर्णयुतद्वितीयस्य तद्युततृतीयस्य च समन्वयबोधकमिदं सूत्रम् । अ अक्षरात्मकः इ मायायुक्तः सन् प्रज्ञानस्वरूपः प्रज्ञानात्मा [सर्ववस्तूनामेकत्वात् अद्वैतोपपत्तिः, न नानात्वं जन्यजनकत्वं च ।] स्वयं प्रविश्यत तद्रूपेण वर्तत इत्यर्थः । वटबोजन्यायेन च पूर्वसूत्रद्वयजनितवर्णपञ्चकमेव सकलजगत् कारणमिति प्रागुक्तम् । उत्तरसूत्रवर्णानामपि तस्मादेव सम्भवः । समष्टिषष्टिभेदेषु पूर्ववर्णयुतद्वितीयस्य पूर्ववर्णयुततृतीयस्य च समन्वयबोधकमिदं सूत्रम् । समन्वयबोधनमप्येकत्वेनोक्तम् । अत्राप्यपरत्वे सर्ववेदसम्मतत्वं च । तथा च सनकदक्षिणापूर्तिसंवादमहावाक्यविवरणे—

‘शृणु त्वं सावधानेन चतुर्णामपि साम्यता ।
वेदानां च महाभाग चतुष्काणामिहोच्यते ॥ १ ॥

ब्रह्मशब्देन यद्वस्तु तत्त्वज्ञानमितीरितम् ।
प्रज्ञानं ब्रह्म यस्माद्वि तस्माद् ब्रह्मास्म्यहं ततः ॥ २ ॥

तद् ब्रह्म सर्वसाक्षीति तत्त्वमस्येव तत्त्वतः ।
अन्यत्ववारणत्वायाऽप्यमारमेत्यपि वर्ण्यते ॥ ३ ॥

इति ॥ १३ ॥

ऐ ओ च् ॥ ४ ॥

ऐ ओ च् ब्रह्मस्वरूपः सन् जगत् स्वान्तर्गतं ततः ।
इच्छया विस्तरं कर्तुमाविरासीन्महामुनिः ॥ १४ ॥

स्वात्मभूतस्य परमेश्वरस्य जगत्कारणत्वं कथमित्याशङ्क्याह—ऐ ओजिति । ततः स्वान्तर्गतं जगद्विस्तारयितुमिच्छुः ऐ ज्ञानशक्तियुक्त इति अतः पूर्वसूत्रगत एव सः । अकारेकारदीर्घयोगस्यैव ऐकारत्वमेकत्वञ्च । सम्प्रज्ञानस्वरूपपरमेश्वरो यः स पूर्वसूत्रगत एव, अकारदीर्घस्य उकारदीर्घस्यैव योगे ओकारत्वम्, यः स प्रज्ञानात्मा मायाशबलितः स एकारो यः स आईआऊ इत्याविर्भावे उक्तः । उक्तं चेश्वरविमर्शिन्याम्—अकारेकारोकाराणां ह्रस्वदीर्घाणां संयोगात् सर्वसम्भूतिरिष्यत इति । इच्छया जगद्विस्तारयितुमुद्युक्त इत्यर्थः । अत्राह—

‘प्रणवेन जगद्व्याप्तं गाथायामवतिष्ठते ॥’

नन्दिकेश्वर-काशिका

इति ज्ञानोत्तमे । एवं तत्तत्समुदायानां त्रयोदशवर्णाच्छिवादिप्रकृत्यन्तानामुद्भवः । प्रकृतिपुरुषविवेकमुत्तरत्र कथयत्यस्मिन् सूत्रे उपहारत्वेन पठितम् । अत्र ह्रस्व-दीर्घप्रभेदाच्चतुर्दशस्वराणामेव संकीर्तनं चतुर्दशभुवन-चतुर्दशचक्रचतुर्दशप्रकारा-णामिति निष्कर्षः । तदुक्तं शिवगीरोसंवादे महामन्त्रतत्त्वप्रकाशिन्याम्—

‘तव मन्त्रं महेशानि गम रूपं त्वमेव हि ।
चतुर्दशात्मकं चक्रं स्वरचक्रमितोरितम् ॥
त्रयोदशात्मकं तुयमावयोमन्त्रमम्बिके ।
उच्छूनकाले बिन्दात्मा तस्मादक्षरसम्भवः ॥
बिन्दुस्फोटनमात्रेण वर्णानां च समुद्भवः ।
तस्मादाकाशमुख्यानि भूतानि समजायत ॥
बिन्दुः श्रीचक्रराजस्य परब्रह्मात्मकस्त्विति ।
चतुर्दशात्मकः पञ्चाच्चक्राकारेण सम्भवः ॥
उत्पन्नभुवनाग्यत्र चतुर्दश चतुर्दशे’ति ॥ १४ ॥
ह य व र ट् ॥ ५ ॥

भूतपञ्चकमेतस्माद्द-य-व-र-ण्महेश्वरात् ।
व्योमवाय्वम्बुवह्नास्यभूतान्यासीत् स एव हि ॥ १५ ॥

तत आत्मनः सकाशादाकाशादिभूतसम्भवमाह—भूतपञ्चकमिति । स एवेति ।
परमेश्वर एवेत्यर्थः ॥ १५ ॥

हकाराद्व्योमसंज्ञं च यकाराद्वायुरुच्यते ।
रकाराद्वह्निस्तोयं तु वकारादिति सैव वाक् ॥ १६ ॥

हकारादित्यादि । ‘तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः सम्भूतः, आकाशा-
द्वायुः वायोरग्निरग्नेरापोऽद्भ्यः पृथिवी’ इति श्रुतिः ॥ १६ ॥
ल ण् ॥ ६ ॥

आधारभूतं भूतानामन्नादीनां च कारणम् ।
अन्नादेतस्ततो जीवः कारणत्वात्लणीरितम् ॥ १७ ॥

एतस्मात् परमेश्वराद् भूतपञ्चकमाकाशादिकं प्रपञ्चकारणमासीदित्युक्तम्,
तत्र आकाशादिभूतचतुष्टयमेवोक्तम्, न पृथिवीत्याकाशायामान—आधारेति ।
भूतानां प्राणिजातानामुद्भिज्जस्येदज-जरायुजाण्डजादीनां प्रधानाधारत्वादाधार-
भूता पृथिवी पुनश्चान्नपानादीनां कारणत्वात् प्रत्येकत्वेन लणितपृदीरितमित्यर्थः,
अन्नादेत इति न्यायात् ॥ १७ ॥

अ म ङ ण न म् ॥ ७ ॥

शब्दस्पर्शी रूपरसगन्धाश्च अ-म-ङ्-ण-न-म् ।

व्योमादीनां गुणा ह्येते जानीयात् सर्ववस्तुषु ॥ १८ ॥

ततः पृथिव्यादीनां कारणत्वेन स्थितानां तन्मात्राणामुत्पत्तिक्रममाह—
शब्देति । व्योमादीनामिति । व्योमादीनां गुणानेककारणानुत्पत्तिक्रमे तान्
जानीयात् । सर्ववस्तुष्विति । अत्र केषांचिद् ग्रन्थे अकारादिक्षकारान्ताः पट्-
त्रिशतत्वमयाः, कतिचित्तन्त्रराजादिग्रन्थे पञ्चभूतक्रमेण लिपिप्रकारेण । एव-
मन्यत्र बीजनिर्णयभेदा बहवः सन्ति, अत्र तु तन्त्रोक्तप्रकारेणोद्धाटितम् ।

‘पञ्चवर्गेष्वन्तिमार्णाः शब्दस्पर्शादयो गुणाः ।’

इति वचनात् । सर्वजगत्कारणभूतस्य वर्णरूपपुरुषस्य सर्वेषां चेति व्योमादिगुणा
इत्यर्थः ॥ १८ ॥

अ भ ङ् ॥ ८ ॥

वाक्पाणी च अ-भ-आसीद्विराड् रूपचिदात्मनः ।

सर्वजन्तुषु विज्ञेयं स्थावरादी न विद्यते ॥

वर्गाणां तुर्यवर्णा ये कर्मेन्द्रियमया हि ते ॥ १९ ॥

घ ढ ध ण् ॥ ९ ॥

घढधण् सर्वभूतानां पादपायू उपस्थकः ।

कर्मेन्द्रियगणा ह्येते जाता हि परमार्थतः ॥ २० ॥

ततः सूत्राभ्यां कर्मेन्द्रियवर्गमुद्धाटयति—वाक्पाणौ चेति । विराड् रूपस्य
शिवस्य प्राणिजातस्य च अकारभकारौ स्थावरादिषु विना विराड् रूपं विज्ञेय-
मित्यर्थः । अथ क्रमप्राप्तं पादादिकमाह—घढधणिति । परमार्थत इति ।
परमशिवसकाशात् इमे कर्मेन्द्रियगणाः सर्वजन्तूनां पादपायूपस्थाः घढधवर्णा
जाता इत्यर्थः ॥ १९-२० ॥

ज व ग ङ द श् ॥ १० ॥

श्रोत्रत्वङ्मयनघ्राणजिह्वाधीन्द्रियपञ्चकम् ।

सर्वेषामपि जन्तूनामीरितं ज-व-ग-ङ्-द-श् ॥ २१ ॥

अथ क्रमप्राप्तं ज्ञानेन्द्रियसम्भवमाह— श्रोत्रेति ।

‘वर्गाणां मध्यवर्णोत्थो ज्ञानेन्द्रियगणः स्मृतः’ ।

इति वचनशासनाज्जवगढदवर्णसमूहो ज्ञानेन्द्रियगण इति तस्य सर्वत्रस्थस्यैव
ज्ञानेन्द्रियगणः समुत्पन्नः इति सर्वत्र सर्वेषां प्राणिजातानामेते वर्णा ज्ञानेन्द्रियाणां
जनका इति वा ज्ञातव्यमित्यर्थः ॥ २१ ॥

COLLECTION OF VARIOUS
-> HINDUISM SCRIPTURES
-> HINDU COMICS
-> AYURVEDA
-> MAGZINES

FIND ALL AT [HTTPS://DSC.GG/DHARMA](https://dsc.gg/dharma)

Made with

By

Avinash/Shashi

**Icreator of
hinduism
server!**

KAPWING

COLLECTION OF VARIOUS
-> HINDUISM SCRIPTURES
-> HINDU COMICS
-> AYURVEDA
-> MAGZINES

FIND ALL AT [HTTPS://DSC.GG/DHARMA](https://dsc.gg/dharma)

Made with

By

Avinash/Shashi

**Icreator of
hinduism
server!**

 KAPWING

नन्दिकेश्वर-काशिका

ख फ छ ठ थ च ट त व् ॥ ११ ॥

प्राणादिपञ्चकं चैव मनो बुद्धिरहङ्कृतिः ।

वभूव कारणत्वेन ख-फ-छ-ठ-थ-च-ट-त व् ॥ २२ ॥

वर्गद्वितीयवर्णोत्थाः प्राणाद्याः पञ्च वायवः ।

मध्यवर्गत्रयाज्जाता अन्तःकरणवृत्तयः ॥ २३ ॥

ततः प्राणादिपञ्चकमनोबुद्धयहङ्काराः समुन्मील्यन्ते—प्राणादीति ॥ २२ ॥

वर्गेति । एतैरष्टवर्णैः प्राणादिपञ्चकं मनोबुद्धयहङ्कृतयश्च जगतां कारण-
त्वेन सम्भूता इत्यर्थः ॥ २३ ॥

क प य् ॥ १२ ॥

प्रकृतिं पुरुषञ्चैव सर्वेषामेव सम्मतम् ।

सम्भूतमिति विज्ञेयं क-प-य् स्यादिति निश्चितम् ॥ २४ ॥

ततः सर्वप्राणिकारणत्वेनाद्यन्तवर्गद्वयाद्यक्षरग्रहणेन सम्पुटीभावं प्रकृतिपुरुषा-
भ्यां प्रकाशयति—प्रकृतिमिति । ककारपकारजातौ प्रकृतिपुरुषावित्यर्थः ॥ २४ ॥

श ष स र् ॥ १३ ॥

सत्त्वं रजस्तम इति गुणानां त्रितयं पुरा ।

समाश्रित्य महादेवः श-ष-स-र् क्रीडति प्रभुः ॥ २५ ॥

शकाराद्राजसोद्भूतिः षकारात्तामसोद्भवः ।

सकारात् सत्त्वसम्भूतिरिति त्रिगुणसम्भवः ॥ २६ ॥

तत्रावस्थात्रयं निरूपयति—सत्त्वमित्यादि । पुरा सृष्टेः प्राक् क्षपसवर्ण-
सम्भूतान् सत्त्वरजस्तमोगुणानाश्रित्य परमशिवः सर्वभूतेषु क्रीडतीत्यर्थः ॥ २५-२६ ॥

ह ल् ॥ १४ ॥

तत्त्वातीतः परः साक्षी सर्वानुग्रहविग्रहः ।

अहमात्मा परो हल् स्यामिति शम्भुस्तिरोदधे ॥ २७ ॥

इति नन्दिकेश्वरकृता काशिका समाप्ता ॥

सर्वतत्त्वजनकः स्वयं तत्त्वातीत इति ज्ञापनार्थमेतत् सूत्रं चकारेत्याह—
तत्त्वातीत इति । सर्वानुग्रहः साक्षी तत्त्वातीतो हल् स्यामिति ढक्कानिनादव्याजेन
सर्वेषां मुनिजनानां तत्त्वमुपदिशन् तिरोदधे इत्यर्थः । हकारः शिववर्णः स्यादिति
पौवागमस्थिति रिति शिवम् ॥ २७ ॥

इति आदिसूत्रनन्दिकेश्वरकाशिकायास्तत्त्वविमर्शि-

न्युपमन्युकृता टीका सम्पूर्णा ॥